

Foto voorpagina: Gewone Sachembij
mannetje (*Anthophora plumipes*)
Foto: Huib Koel.

Vormgeving: Jeroen de Rond.
Druk: Drukkerij Presikhaaf, Arnhem.

**Nieuwsbrief sectie Hymenoptera van de
Nederlandse Entomologische Vereniging**

Redactie

H. Nieuwenhuijsen, T. Peeters, J. Smit

Redactieadres

Voermanstraat 14, 6921 NP Duiven

e-mail: smit.jan@hetnet.nl

Website

www.nev.nl/hymenoptera/

Redactioneel

Helaas beginnen we dit nummer van onze nieuwsbrief in mineur, want twee van onze oude leden zijn de afgelopen maanden overleden: Bob van Aartsen en Virgilius Lefeber. Bij het overlijden van beide markante entomologen willen wij een moment stil staan.

Theo Peeters heeft de bibliografie van Virgilius voltooid en denkt terug aan het belang van hem voor de Hymenoptera-studie in ons land. Jan Smit haalt persoonlijke herinneringen op aan Virgiel.

Chiel Jacobusse vertelt over het belang van Bob van Aartsen voor het insectenwerk in Zeeland, met name het werk aan Hymenoptera. Ad Mol haalt persoonlijke herinneringen op aan Bob.

Verder in deze nieuwsbrief een verslag door Hans Nieuwenhuijsen van de excursie van de sectie in september 2006. Ook vindt u nog een (verlaat) overzicht van de leuke vangsten en waarnemingen in 2006.

Hans Nieuwenhuijsen presenteert een determinatietabel voor de Nederlandse sachembijen (*Anthophora*).

Wijnand Heitmans schrijft over sachembijen-

oliekevers en Erik van der Spek vertelt in het kort over mijnwerkende metselbijen.

De serie 'Bijenweide' van Arjen Neve en Theo Peeters krijgt een vervolg met één speciale soort: de kruipwilg.

Bij het onderdeel literatuur het traditionele 'Acubieb' en een korte bespreking van drie engstalige boeken.

Kijk ook bij de oproepen. En bij de aankondiging van de studiedag in januari.

De redactieleden (en veel leden) waren erg gecharmeerd van de outfit van het jubileumnummer. Dat is voor ons aanleiding geweest Bzzz een facelift te geven. Gelukkig hebben we Jeroen de Rond wederom bereid gevonden zich over de opmaak te buigen, waarvoor onze dank! En zie hier het resultaat. Voor het volgende nummer willen we sjablonen op onze website zetten, zodat iedereen meteen in de goede lay-out kan schrijven.

Bij de artikelen willen we voortaan een engstalige samenvatting opnemen, indien de auteurs daar tegen op zien, dan wil de redactie graag helpen.

**In dankbare herinnering aan
Broeder Virgilius Lefeber FIC
Bernardus Antonius**

Hij is geboren op 5 november 1921 in Amsterdam. Hij legde zijn geloften af in de Congregatie van de Broeders van de Onbevleete Ontvangenis van Maria op 15 augustus 1941. Hij overleed, voorzien van de Ziekenzalving, op 17 augustus 2007 in *De Beyart* te Maastricht.

De naam van Virgilius zal steeds verbonden blijven met serieuze aandacht voor de natuur. Bij hem hadden hierbij de bijen en wespen zijn grootste interesse. Hij verzamelde duizenden exemplaren, ordende die, ontdekte nieuwe soorten, publiceerde er veel over en communiceerde erover met zijn goede vrienden van de Rijksuniversiteit te Leiden en het Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis

in die stad. Zijn naam prijkt op enkele biologische atlanten. Terecht werd Virgilius om zijn inspanningen op dit gebied in 1990 gelauwerd met de Uyttenboogaart-Eliassenprijs.

Als oudste in het gezin van tien kinderen gaf hij in 1933 te kennen dat hij broeder wilde worden. Na zijn professie was hij werkzaam in het basisonderwijs in Helmond, Den Haag, Amsterdam en Maastricht. Trouw en consciëntieus als hij was in zijn biologisch werk, was hij ook in de klas met zijn leerlingen bezig. Maar toen de vernieuwing van het onderwijs steeds concreter vormen kreeg, werd het schooldoen hem zwaarder. Zijn belangstelling ging steeds meer uit naar de natuur. In een interview zei hij: "Ik zet het werk van Adam voort: ik geef dieren een naam."

Zijn familie was hem erg dierbaar. Er waren veel bezoeken over en weer. Hij hield hen op de hoogte van zijn school- en onderzoekswerk. Dat leverde hem, speciaal bij zijn neefjes en nichtjes, veel bewondering op.

In zijn communair leven was hij zeer behulpzaam in het verrichten van klusjes. Op feesten zorgde hij steeds voor een muzikale bijdrage van niveau. Aan zijn huisgenoten wilde hij zijn verhaal kwijt over zijn gedrevenheid voor natuur en natuurbehoud. Hij vond hier niet altijd gehoor voor. Dat veroorzaakte een pijnlijk gevoel van niet begrepen te worden bij Virgilius.

De laatste jaren ging zijn gezondheid achteruit: een hartinfarct, een halfzijdige verlamming waartegen hij vocht, problemen met lopen, een heupbreuk. Hij begon zich machteloos te voelen en vond 'dat het zo wel goed was geweest'.

In het bijzijn van zijn broer en medebroeder Jos, ging hij op 17 augustus heen. Een dierbaar familielid en medebroeder vond zijn welverdiende rust bij zijn Schepper die hem een naam had gegeven, geschreven in de palm van Zijn liefhebbende Hand.